

KLIC

farní zpravodaj pro Kunovice a Míkovice

PODZIMNÍ VYDÁNÍ 2024

Výzvy, úkoly, informace

Farní rodina

Svatý Pavel ve svém listu Efezanům píše: „Už nejste cizinci a přistěhovalci, ale spoluobčané ostatních křesťanů a členové Boží rodiny. Jste jako budova: jejími základy jsou apoštolové a kazatelé mluvící pod vlivem vnuknutí a Kristus Ježíš je nárožní kvádr.“ Je to text, který mimo jiné zazněl při „hodové“ oslavě

Moji milí farníci, všechny, malé i velké, chci pozdravit prostřednictvím našeho farního časopisu v úvodu nového školního a pastoračního roku. Na prvním místě chci poděkovat za vaši štědrost při pomoci postiženým povodněmi. Zvláštní poděkování pro ty, kdo se osobně vypravili pomáhat.

Dále mi dovoluť vyjádřit vděčnost všem, kdo uspořádali letošní Farní den, a také těm, kteří pomáhali při organizaci koncertu Chvály 50 u příležitosti mého životního jubilea. Díky za vaši přítomnost i všechna obdarování.

Největší událostí, která je nyní před námi, je biřmování. Naši farnost navštíví otec arcibiskup Josef Nuzík. Netýká se jenom těch, kteří přijmou svátost biřmování, ale celé farnosti. Proto nás mimo jiné čeká i duchovní obnova v sobotu 12. října 2024. Více na 4. a 5. straně.

Také nás po tři říjnové neděle čeká sčítání účastníků bohoslužeb z rozhodnutí ČBK i v rámci naší arcidiecéze.

v Míkovcích i Kunovicích. U této příležitosti chci poděkovat všem, kdo jsou pro mě rodinou. Není to v dnešní době samozřejmost. Na jednu stranu se divíme, kolik kněží ze služby odchází, možná se i pohoršujeme. Ale kdo se ptá, co kněží ve farnostech zažívají? Na jednu stranu kněze uctíváme, stavíme je na piedestaly. To ale kněz nepotřebuje. Klanět se můžeme jediné Bohu. Kněz potřebuje opravdové spolupracovníky a zázemí farní rodiny.

Téma pastoračního roku

Pro tento jsme spolu s dětmi zvolili téma: „Dělejme svět krásnějším.“ Jak vyplývá i z grafiky na titulní straně tohoto čísla, vyplouváme vstříc všemu, co tento rok přinese, a také vstříc Svatému roku 2025. Při tom chceme spolupracovat v rámci všech generací. Zvláštní péči chceme opět věnovat těm, kdo jsou se svým poznáním Krista na začátku – dětem. Pomoci nám mimo jiné mají páteční mše svaté. K tomu je ale potřeba podpory rodičů i prarodičů. Abychom takto společně mohli činit svět

krásnějším, (1) učme se u toho, kdo je autorem krásy – Boha. (2) Jím se nechejme vést, jeho se pevně držíme. (3) A to, co s ním prožijeme, si nenechejme pro sebe. Vy, prarodiče, vyprávějte o svých zkušenostech víry. Vy, rodiče, buďte oporou jeden druhému a dobrým příkladem pro své děti. Vy, děti, ukažte svým nevěřícím kamarádům, že stojí za to mít za přítele samotného Pána Ježíše.

Ohlášky před sňatkem

Padl dotaz na význam tzv. ohlášek před sňatkem. Proč a kdy se hlásí. Ve většině diecézí se skutečnost plánovaného církevního sňatku ohlašuje 14 dní před samotnou událostí. Jeden z důvodů je oznámení, že jmenovaní hodlají uzavřít církevní manželství. Dalším důvodem je výzva všem, kteří by snad věděli o nějaké

překážce, aby tuto oznámili na patřičném farním úřadě (v místě bydliště nebo v místě plánovaného sňatku).

Služba lektora

Nakonec bych se rád vrátil k našim lektorům. Kráse a přínosu lektorské služby jsme se věnovali již před necelým rokem, v loňském čísle pro dobu adventní a vánoční. Nyní bych rád vyzval nové odvážlivce, aby rozšířili řady těch, kdo při bohoslužbách přednášejí Boží slovo. Zároveň prosím, abychom se zbavili jisté chaotické praxe a vytvořili rozpis, podle kterého se mohou jednotliví lektorů připravovat, pravidelně střídat a vlastně i těšit přijatou službou.

Přeji všem, aby nastávající dny přinesly více radostí než starostí a také nás v našem životě obohatily.

Váš P. Ladislav

Účastníci tábora ministrantů a scholy 2024 v Korytné.

Biřmování 2024

Již víc jak rok se s téměř třiceti zájemci o svátost biřmování připravujeme na její říjnové přijetí. Co říká o svátosti biřmování papež František?

Běžně se mluví o svátosti biřmování, což znamená pomazání. A vskutku jsme olejem zvaným křížmo mocí Ducha svatého připodobnění Ježíši Kristu, který je jediným pravým „pomazaným“, Mesiášem, svatým Božím. Termín biřmování nám dále říká, že tato svátost způsobuje růst křestní milosti: pevněji nás spojuje s Kristem, dokonaleji nás spojuje s církví, poskytuje nám zvláštní sílu Ducha Svatého, abychom šířili a bránili víru, vyznávali Kristovo jméno a abychom se nikdy nestyděli za kříž.

Když přijmeme Ducha Svatého do svého srdce a necháme jej působit, sám Kristus se v nás zpřítomňuje a nabývá podoby v našem životě; On sám se skrze nás modlí, odpouští, dodává naději a útěchu, slouží bratřím, stává se bližním těm, co jsou v nouzi a těm posledním, vytváří společenství a rozsévá pokoj. Pomyslete, jak důležité to je: skrze Ducha Svatého sám Kristus přichází a koná toto vše mezi námi a pro nás!

Drazí bratři a sestry, připomeňme si, že jsme přijali biřmování. My všichni! Připomeňme si to především proto, abychom za tento dar Pánu děkovali a žádali jej pak, aby nám pomohl žít jako opravdoví křesťané a kráčet vždy s radostí podle Ducha Svatého, který nám byl dán.

Z katecheze papeže Františka při generální audienci v roce 2014.

Položil jsem otázku na prožívání přípravy našich biřmovanců. Dvě odpovědi nabízím i na tomto místě.

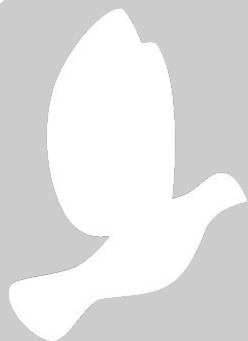
Při přípravě mě zaujalo to, kolik nových, důležitých a zajímavých informací jsem se dozvěděla. Ráda se o tyto informace dělím s blízkými.

Vždy mě lákalo číst Bibli, avšak ke čtení jsem se nikdy neodhodlala (kromě dětských verzí), nyní jsem ráda, že jsem začala. I když je čtení někdy náročnější, vždy se dá najít vysvětlení. Je skvělé, jak Bible vysvětluje bytí člověka a jak krásně vše do sebe zapadá.

Z víkendu v Rajnochovicích jsem si odnesla mimo skvělých zážitků a pár nových přátel také novou kolektivní hru, kterou již hraje s mou rodinou.

Myslím, že náš průběh přípravy ve farnosti je velmi pečlivý, pan farář je mj. ochotný a umí svým vyprávěním zaujmout a opravdu se skvěle poslouchá, má velký dar od Boha, jsem za něj vděčná.

Mně se vždycky nejvíc líbilo, když jsme si řekli nějakou zajímavost nebo fakt z toho duchovního hlediska, nad kterým jsem se nikdy před tím nepozastavil, a rozebírali jsme to do hloubky, a nakonec jsem byl překvapený, že to jde brát i z jiného pohledu, z kterého jsem se dřív nikdy nedíval.

BIRMOMOVANÍ 2024

sobota 12. října 2024

Duchovní obnova

- 9.00 hodin přednáška pro biřmovance a jejich kmotry
- 10.00 hodin mše svatá s promluvou pro celou farnost
- 11.00 hodin nácvik s biřmovanci

Hostem tohoto dne je P. Jan Plodr

sobota 19. října 2024

- 10.00 hodin adorace a příležitost ke svátosti smíření

neděle 20. října 2024

- 10.30 hodin slavná mše svatá s udílením svátosti biřmování otcem arcibiskupem Mons. Josefem Nuzíkem

Přijďme všichni společně prožít tuto slavnost
i duchovní obnovu naší farnosti.

Liturgie našeho života

Návštěvy nemocných

Návštěvy nemocných nejsou zdaleka jen o svátosti pomazání nemocných, ale o návštěvě těch, kteří již nemohou přicházet do kostela na bohoslužby. Samotná svátost pomazání nemocných se uděluje zpravidla jednou do roka tak, jako ji může přijmout i v kostele každý starší 65 let. Je možné i častější přijetí, a to v případě vážné nemoci nebo zhoršení stavu nemocného člověka.

Návštěvy nemocných, tak jak je známe, však přinášejí hlavně posilu eucharistie. Takto ji může přinášet nejen kněz, ale kdokoli k této službě řádně pověřený. Není třeba se tedy obávat, že by taková služba byla jen pro umírající apod.

Co připravit?

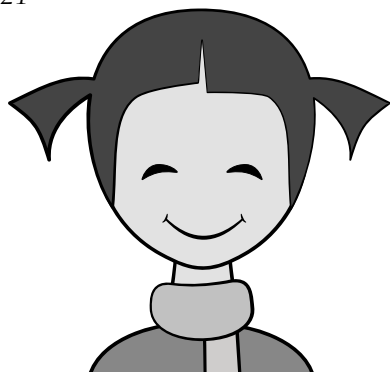
Často se mě lidé ptají, co je třeba pro takovou návštěvu nachystat? Mají strach, zda k tomu mají patřičnou výbavu. I v tomto ohledu je možné zůstat naprosto v klidu. Kněz nebo pověřený podávající, který přináší jen svaté přijímání bez jiných svátostí, má vše potřebné s sebou. Jediné, co je vhodné připravit, je stůl (nebo část stolu), ideálně s bílým ubrusem. Kdo má, může na něj položit kříž a svíci.

Možná ještě jedna věc, kterou je třeba objasnit. Návštěvou nemocných se myslí návštěva těch, co nemohou přicházet do kostela nebo nemocných dlouhodobě. Nejde o akutně nemocné virózou, chřipkou apod. V těchto případech je naopak dobré knězi oznámit, aby v daném termínu nechodil a zbytečně se nenakazil.

P. Ladislav

Cena úsměvu

Nabízíme k zamýšlení jeden z nejznámějších textů sv. otce Pia.

Úsměv nic nestojí a má velkou cenu. Obohatí toho, kdo ho dostane, a neochudí toho, kdo ho dává. Trvá jen okamžik, ale vzpomínka na něj může být věčná. Nikdo není tak bohatý, aby se bez něj mohl obejít. Nikdo není tak chudý, aby ho nemohl dát. Přináší štěstí do domu, podpírá při práci a je viditelným znamením hlubokého přátelství. Úsměv dá odpočinout od únavy, obnovuje odvahu demoralizovaným, ve smutku je útěchou, pomáhá od každé strasti. Ale je dobře, že se nedá koupit ani půjčit, ani ukrást, protože jeho hodnota je v okamžiku, kdy je věnován. A když potkáte někoho, kdo se na vás neusměje, buďte štědrí a usmějte se vy, protože nikdo nepotřebuje víc úsměv než ten, kdo ho sám dát neumí.

U papeže Františka

Knihy jsou dobrými průvodci na cestě životem

Není to tak dávno, co byla zveřejněna stať papeže Františka, ve které se zamýšlí nad důležitostí četby krásné literatury. Své poselství původně směřoval zejména seminaristům, kteří se připravují na své budoucí kněžské povolání. Jak ale nakonec sám v úvodu napsal, uvědomil si, že tuto myšlenku by rád předal i všem křesťanům: „Mám na mysli hodnotu, kterou na cestě lidského dozrávání zaujímá četba románů a poezie.“

Nabízíme nahlédnutí do poselství Svatého otce, které může být pozváním i pro každého z nás.

Svatý otec ve svém textu pokračuje úvahou, kdy člověk sám sahá po knize a co nám knihy mohou přinést:

„Jindy se zase dostaví chvíle únavy, hněvu, zklamání či nezdaru – a když se nám ani v modlitbě zatím nedaří dospět k duševnímu klidu, dobrá kniha nám pomůže přestát bouři, dokud nenastoupí aspoň trocha vyrovnanosti. Četba nám dokonce může odkrýt nové vnitřní prostory, které nám pomohou zabránit své uzavřenosti v několika utkvělých představách, které nás spoutávají. Tento prožitek býval častý, dokud nenastoupila všudypřítomnost sdělovacích prostředků, sociálních sítí, mobilů a dalších přístrojů; a ti, kteří jej zakusili, vědí, o čem mluvím. Nejedná se ovšem o něco překonaného.“

Na rozdíl od audiovizuálních médií, kde je výsledný produkt ucelenější a nezbývá tolik času a prostoru k „obohacení“ vy-

právění nebo jeho výkladu, je čtenář při četbě knihy mnohem aktivnější. Určitým způsobem totiž ono dílo znovu píše, ve své představivosti mu propůjčuje větší šíři, vytváří celý svět za využití svých schopností, paměti, snů, svého vlastního životního příběhu překypujícího dramaty a symbolismy. Tím vychází na povrch dílo, které se podstatně odlišuje od toho, které autor původně zamýšlel napsat. Literární dílo se tak stává živým a ustavičně plodným textem, který znovu dokáže promlouvat tisícerými způsoby a skládat se v původní celek s každým čtenářem, kterého potkává. Čtenář se při četbě obohacuje tím, co získává od autora, ale současně může dát vykvést bohatství vlastní osobnosti natolik, že každé nové přečtené dílo obnovuje a rozšiřuje jeho svět.“

Papeže Františka velmi těší, když se v mnohých seminářích i domácnostech: „překonává posedlost obrazovkami i jedovatými, povrchními a násilnickými fake news (falešné zprávy, které šíří dezinformace a manipulují příjemce, pozn. red.) a věnuje se čas literatuře, klidné četbě a společnému povídání o čtených knihách.“ Ty nám totiž podle Svatého otce mohou stále mnoho předat – ať už jsou staré nebo nové.

„Literatura má co do činění s našimi životními touhami. Vstupuje totiž do niterného vztahu s naším konkrétním bytím, jeho vrozeným napětím i nabytými

zkušenostmi," pokračuje papež František a vzpomíná:

„Zjistil jsem se to zmlada díky svým studentům. V letech 1964-65, když mi bylo osmadvacet let, jsem vyučoval literaturu v jedné jezuitské škole v Santa Fe. Učil jsem poslední dva ročníky na lyceu a měli jsme studovat Cida (vrcholné dílo francouzského

klasicismu, které napsal Pierre Corneille, pozn. red.), který se však mým studentům nelíbil. Chtěli číst Garcíu Lorcu (Federico Garcíu Lorca se stal jedním z nejoblíbenějších španělských básníků a dramatiků). Rozhodl jsem tedy, že si Cida nastudují doma a že se při hodinách budu zabývat autory, kteří se žákům víc líbí. Samozřejmě chtěli číst soudobá literární díla. Ale při četbě autorů, kteří je v tu chvíli upoutali více, přicházeli na chuť literatury a poezii obecně. A později díky tomu přecházeli k jiným autorům. Nakonec si totiž srdce žádá víc a každý nachází v literatuře svou cestu. Sám kupříkladu miluji tragické umělce a domnívám se, že všichni bychom jejich díla mohli považovat za svá, jako vyjádření našich vlastních dramatických situací. Když pláčeme nad osudem lite-

rárních hrdinů, pláčeme v podstatě sami nad sebou a svou prázdnotou, chybami a samotou. Přirozeně vás nežádám, abyste četli totéž, co já. Každý si najde knihy, které budou promlouvat k jeho životu a stanou se opravdovými druhy na cestě. Neexistuje nic kontraproduktivnějšího než povinná četba, při které se musíme přemáhat jenom kvůli tomu, že jiní něco považují za zcela zásadní. Je dobré nechat si poradit, ale svou četbu bychom si měli vybírat s otevřenou myslí, ochotou nechat se překvapit, určitou lehkostí. A měli bychom být připraveni se z vybraných knih učit a snažit se objevit, co potřebujeme v každém okamžiku svého života.“

*Stanislava Fojtová,
zdroj: Vatican News; z Listu Svatého otce
o formativní roli literatury*

Člověk, který se v dětství a dospívání nenaučí hrát, nikdy nedosáhne zralosti. Bude vnitřně rozpolcený, neplodný, nebude schopen napsat báseň ani nebude schopen snít. Hra je důležitá. Tatínkové a maminky, kteří si umí hrát s dětmi, lehnou si k nim na zem... v tom je moudrost, tak se dítěti dopřává dobrý růst.

papež František

Desatero pokoje

Papež Jan XXIII. se proslavil svou mimořádnou dobrotou a laskavostí. Byť jeho pontifikát trval jen pět let, ovlivnil pod vedením Ducha Svatého obnovu církve. Za svatého byl prohlášen v roce 2014 a jeho nezávaznou památku slavíme 11. října. Inspirujme se nyní jeho životní moudrostí.

1. Jen dnes se vynasnažím přežít den bez toho, že bych chtěl naráz vyřešit problém svého života.

2. Jen dnes si dám velmi záležet na svém vystupování – na jemnosti způsobů, nikoho nebudu kritizovat, ani nezatoužím druhé opravovat či polepšovat, jen sebe samého.

3. Jen dnes budu šťastný s vědomím, že jsem stvořený pro štěstí nejen na druhém světě.

4. Jen dnes se přizpůsobím okolnostem a nebudu chtít, aby se okolnosti přizpůsobili mým přáním.

5. Jen dnes věnuji deset minut ze svého času dobrému čtení. Jako je potrava nevyhnutelná pro život těla, tak je dobré čtení potřebné pro život duše.

6. Jen dnes vykonám nějaký dobrý skutek a nikomu o tom nebudu vyprávět. Mám možnost po celý den dělat dobře. Mohlo by mě znechutit, kdybych si myslel, že dobro musím prosazovat po celý život.

7. Jen dnes udělám něco, do čeho se mi nechce. Kdybych se cítil něčím dotknutý, udělám všechno pro to, aby to nikdo nepoznal.

8. Jen dnes budu pevně věřit, i kdyby okolnosti ukazovali přesný opak, že dobrotivá Boží prozřetelnost se o mě stará tak, jako kdyby kromě mne nebylo na světě nikoho.

9. Jen dnes se nebudu bát. A především se nebudu bát těšit se ze všeho, co je krásné a věřit v dobro.

10. Jen dnes si udělám přesný program dne. Možná jej nebudu moct celkem dodržet, ale udělám si ho. A budu se chránit dvou zel: unáhlenosti a nerozhodnosti.

Mučednictví dnes

O slavnosti patronů naší farnosti jsme se jasněji nad důležitým tématem.

Každoroční oslava našich patronů nás zve k tomu, abychom na ně pohlíželi z různých úhlů pohledu. Už jsme si představovali symboliku jejich atributů, na jejichž základě jsem nabízel tři body programu pro další směřování naší farnosti. Bude dobré se k tomu opět časem vrátit a bilancovat. V dalším roce jsme se inspirovali životem sv. Pavla – apoštola národů. Loni jsme rozebírali tu větu z evangelia: „Za koho mě pokládáte?“ A došli jsme k závěru, že jde o otázku Lásky, která očekává naši odpověď. A my se celý život učíme dávat tu nejlepší odpověď.

Co to je mučednictví?

Dnes se společně zamysleme nad jednou důležitou záležitostí, kterou měli naši patroni společnou. Jde o mučednickou smrt. Ano, máme liturgii v červené barvě, taktéž farní znak má podklad barvy mučedníků. Co to ale je mučednictví? Jak víme, byla církev na svém začátku pronásledována. Svobodně a veřejně mohla vystupovat až po Ediktu milánském z roku 313. I přesto se naplňují Ježíšova slova v dějinách až dodnes: „Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat.“ Mučednictví – tedy to, že byl někdo pro víru v Krista ochoten položit život – je výrazem postoje víry, postoje věřících. Je to nezpochybnitelné vyznání důležitosti toho, komu jsme uvěřili. Dávám Bohu první místo mezi ostatními záležitostmi. A jak říká starověký autor Tertulián: „Krev mučedníků je semenem nových křesťanů.“ Nejinak potvrzují své poslání i sloupy církve sv. Petr a Pavel. V šedesátých

letech prvního století byl Petr v Římě ukřižován a Pavel tamtéž stát.

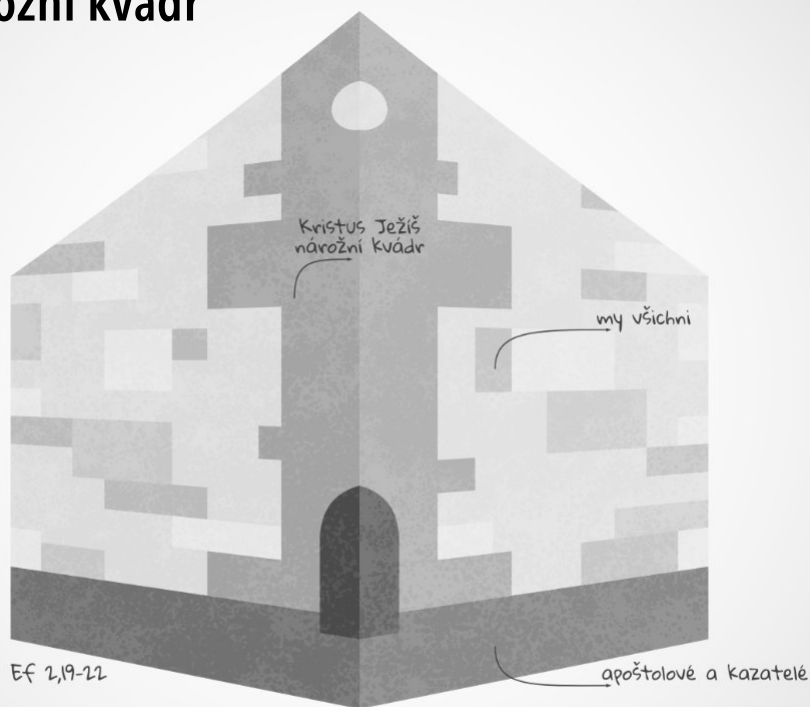
Možná si řekneme, že to je hrozně dávno, že se nás to netýká. Ale pronásledování vidíme napříč celými dějinami. I dnes je náboženská svoboda v mnoha zemích porušována. A u nás? Stačí se podívat do doby nedávno minulé. Máme celou řadu mučedníků každodenního života, kněží a řeholníci ve vězení, odebrané státní souhlasy, psychický nátlak. Vzpomínal jsem na P. Josefa Olejníka, který nemohl veřejně působit jako kněz, přesto jsme k němu tajně chodili na výuku náboženství.

Naše spoluúčast

Co tedy znamená mučednictví pro nás? To, že člověk dokáže pro víru něco obětovat. První křesťané dali i život, naši nedávni předkové riskovali vězení, možnost studovat... aby dali přednost Kristu. Jak se k tomu všemu postavíme my? Žijeme ve svobodné době, ale často dáme před projevů víry přednost koníčkům, sportu, práci, zábavě a všemožným jiným věcem? A to ve všech generacích. Ti nejstarší mají být příkladem svým dětem a vnukům. Mají se modlit za jejich víru a odvahu ji žít. Rodiče svými postoji nastavují život svých dětí. A děti dávají příklad sami sobě, svým kamarádům, spolužákům, kteří třeba nemají doma takovou podporu.

Prosme dnes naše patrony, aby v nás probudili dostatečně velkou vděčnost za příklad, který nám dala první křesťanská generace. A kéž nám tato vděčnost dá dostatek síly pro svou víru i něco obětovat.

Nárožní kvádr

**VE CHRÁMU SE NECHÁVÁME
BOHEM PROPOJIT, OBDAROVAT A PŘESTAVOVAT,
ABYCHOM SAMI BYLI CHRÁMEM.**

K zamyšlení nabízíme letošní promluvu ze slavnosti Výročí posvěcení kostela.

V Čechách „posvícení“, na Moravě „hody“, obojí vychází ze slavnosti kostela, která se nazývá „Slavnost výročí posvěcení kostela“. Různé názvy, jedna slavnost – důvod k vděčnosti a radosti.

Místo setkání

Už jsme si říkali před rokem, že jde o vděčnost našim předkům, kteří postavili tento dům Boží. No dobře, ale naši před-

kové postavili mnoho domů a významných budov. A jejich význam se takto zdaleka neslaví. Proč? V případě kostela jde o budovu nejen historickou (a často i umělecky vzácnou), ale živou. Jde tedy hlavně o vděčnost tomu Nejvyššímu, tedy Bohu. Za vše, co skrze toto místo a setkávání se v něm dostáváme.

Jak se zde cítím?

Teď ruku na srdce... jak jsme se dnes cítili, když jsme sem přišli? Stupnice hodnot

od 1 až do 10, kdy 1 znamená něco jako: „Kde to jsem, co to je?“ a 10: „A co jako, tady to znám, tady mě nic nepřekvapí.“ Aha. A co je lepší? Obě strany jsou jakýmsi extrémem. Ani s jedním z nich bychom se neměli spokojit. Jaký postoj je ten správný? Toto místo by nemělo být ani neznámé, ani nás nemá unavovat tím, že už tu známe každý špendlík a že nás nemá čím překvapit. Tento dům má být na jednu stranu domovem, kde na stranu druhou můžeme (a máme) stále něco očekávat. V žalmu 122 se říká (nebo zpívá), že se autor zaradoval, když měl jít do Božího domu. Jak jsem na tom já? Lépe řečeno, položme si otázku: Co mohu udělat, aby byl kostel mým domovem, kam se těším, kde je mi dobře a kde mohu čerpat pro svůj život? Jeden krok už mnozí z vás udělali. Uklízeli jste tady, zdobili jste toto místo. Díky za to. Ale nejde jen o budovu... o kameny nebo cihly. Jde i o nás. Na každém z nás záleží.

Model sv. Pavla

Svatý Pavel píše o stavbě svatého chrámu. Kde jsou apoštolové a kazatelé jako základ a pak my všichni, které spojuje Kristus – nárožní kvádr. V něm jsme budování v Boží příbytek. Zkusme si to představit... Kvádr, na který jsme všichni napojeni. On je příčinou naší stability. On nás oživuje. On nás buduje. Co to tedy znamená? Kostel je místo, kde „bydlí“ Bůh. My sem přicházíme s radostí jako domů a s velkým očekáváním. Necháváme se Bohem propojit, obdarovat a přestavovat v příbytek, ve kterém on bude přebývat. Kruh se uzavřel. Přicházíme do chrámu, abychom byli chrámem.

A to nám všem moc přeji. Nechávejme se zde přestavovat v Boží příbytek. Na každém z nás záleží, zda bude mít Bůh v tomto světě kde přebývat.

P. Ladislav

Svědectví skutkem v Králíkách

Farnost Králíky v bývalých Sudetech není velká, rozhodně však není bezvýznamná. Tamní fara stojící na okraji náměstí a okolí kostela nejsou v nejlepším stavu. Místní duchovní správce P. Plíšek se je snaží za pomoci hrstky fyzicky schopných farníků a přátel vlastníma rukama postupně proměňovat k lepšímu. Nápadů a vizí, v co přetvořit několik desetiletí nepoužívaný prostor, je spousta. Jediný problém tkví v nedostatku pracovní síly.

Tady přichází na scénu náš kamarád Vojtěch Ertl. Z Králíků pochází část jeho rodi-

ny, takže velice dobře zná zdejší situaci. A tak ho napadlo dát dohromady několik kamarádů a podniknout víkendový výlet, jehož hlavním, ale ne jediným cílem bude přidat pomocnou ruku k dílu na králické faře. První výprava uskutečněná na jaře 2023 čítala 5 členů uherskohradištského spolča, k nynější druhé výpravě v srpnu 2024 se přidali další 3 odvážlivci z brněnského spolča.

Co bylo náplní práce na faře? Vytrhávání plevele, hrabání trávy, převoz hlíny, dláždění dvora, vrtání děr do země pro sloupky

k novému zábradlí, vykopávání spletitych kořenových systémů ve svahu pod kostelem a mnoho dalšího.

Ale nejen prací živ je člověk – v rámci odpočinku jsme navštívili místní expozici v Památníku obětem internace. Večer jsme se potom zúčastnili prakticky soukromé mše svaté. Ve ztemnělém kostele za přítomnosti deseti lidí měla opravdu nezapomenutelnou atmosféru. A další den jsme se vydali dobývat nejvyšší vrchol v okolí – 1423 metrů vysoký Králícký Sněžník.

Chtěli bychom moc poděkovat otci Plíškovi a jeho farníkům za neskutečné přijetí a pohostinnost, Vojtovi jako hlavě celé akce za to, že nám dal příležitost se něčeho takového účastnit, a v neposlední řadě Vojtově babičce, v jejímž malém domku jsme měli po celý víkend prvotřídní zázemí a vy-

nikajícího jídla tolik, že si tam každý z nás mohl připadat jako doma.

Ti z nás, kteří absolvovali oba ročníky tohoto jedinečného svědectví skutkem, měli navíc možnost na vlastní kůži pocítit, že to celé má opravdu smysl. Tam, kde loni ležela suchá škaredá tráva, dnes roste svěží zelený koberec a stojí nově vysázené ovocné stromky. Zídka, před rokem celá zasypaná hlínou a kamením, je dnes krásně vyčištěná a ve výklenku ukřívá Boží hrob. A tam, kam se loni člověk bál vstoupit, aby se nezřítíl z prudkého svahu, se dnes klikatí krásná pěšinka lemovaná rodícím se dřevěným zábradlím. Doufáme, že sami místní také vidí tento pokrok. Věříme, že se na místo zase za rok vrátíme.

Tak co? Koho z vás potkáme na příští výpravě do Králíků?

Vanda Charbutová

Program

středa 2. 10. Adorační den farnosti

- 7.30 K – společné zahájení adoračního dne
- 18.00 K – společné zakončení adoračního dne (poté mše svatá)

sobota 12. 10.

K – Duchovní obnova – vede P. Jan Plodr

- 9.00 přednáška pro biřmovance a jejich kmotry
- 10.00 mše svatá s promluvou pro celou farnost
- 11.00 nácvik s biřmovanci

pátek 18. 10.

- 17.30 K – Milion dětí se modlí růženec, s našimi dětmi se připojíme modlitbou růžence k dětem celého světa
- 18.00 K – mše svatá

sobota 19. 10.

- 10.00 K – adorace a příležitost ke svátosti smíření

neděle 20. 10. 29. neděle v mezidobí – Misijní neděle

- 7.30 K – mše svatá
- 9.00 M – mše svatá
- 10.30 K – mše svatá s udílením svátosti biřmování o. arcibiskupem

čtvrtek 14. 11.

- 18.00 M – mše svatá
- 19.00 M – Večer chval

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní budou sděleny v ohláškách.

K – koná se v Kunovicích, M – koná se v Míkovcích

Autoři fotografií a ilustrací:

Člověk a víra – Ondřej Mléčka: 9

Vanda Charbutová: 14

P. Ladislav Kunc: titulní strana, 2, 3, 5 – 7, 10, 12

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Kunovice.
Redakci tvoří Stanislava Fojtová, Petr Hanáček a P. Ladislav Kunc.

Farní časopis Klíč vychází obvykle na 1. neděli postní, na začátku školního roku a na 1. neděli adventní. Uzávěrka je 14 dní před vydáním. Příspěvky a komentáře můžete posílat na farní e-mail (fakunovice@ado.cz). Redakce si vyhrazuje možnost úpravy či zkrácení.

www.farnostkunovice.cz

VEČER CHVAL

kaple sv. Anežky České v Míkovicích
čtvrtek 14. listopadu 2024 v 19.00 hodin
(v 18.00 hodin mše svatá)

**NOVÝ FARNÍ STOLNÍ KALENDÁŘ
NALEZNETE JIŽ BRZY V OBOU KOSTELÍCH.**